

1) w § 2:

a) w ust. 1 dodaje się przy końcu wyrazy w brzmieniu: „grupa D): za odebranie zajętych ruchomości od dłużnika — 50 zł.”;

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Obowiązek uiszczenia opłaty egzekucyjnej określonej dla grupy D) powstaje z chwilą podpisania protokołu odebrania ruchomości od dłużnika przez organ egzekucyjny i rozpoczęcia zwózki.”;

2) po § 2 dodaje się nowy § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W razie utrudniania czynności egzekucyjnych przez dłużnika lub jego domowników i opóźnienia tych czynności wskutek konieczności wezwania przez organ egzekucyjny pomocy organu Milicji Obywatelskiej dla usunięcia oporu, dłużnik jest obowiązany uiszczyć opłatę w kwocie 100 zł.”;

3) dotychczasowy § 3 oznacza się jako § 4.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

180

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lipca 1960 r.

w sprawie uposażenia niektórych pracowników gromadzkich rad narodowych.

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydium rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95, z 1960 r. Nr 14, poz. 80) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezydium powiatowej rady narodowej może w uzasadnionych przypadkach zaszerzować odpowiednio wyróżniającego się w pracy i posiadającego średnie wykształcenie rachmistrza, referenta i praktykanta biura gromadzkiego do stawek uposażenia ustalonych dla księgowego, refe-

renta i praktykanta ze średnim wykształceniem w prezydium miejskiej rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu.

2. Na zasadach wymienionych w ust. 1 może być zaszerzowany w biurze gromadzkim — rachmistrz do XIII—XI grupy uposażenia, referent do XV—XII grupy uposażenia a praktykant ze średnim wykształceniem do XV—XIV grupy uposażenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

181

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 7 maja 1960 r.

w sprawie zwalczania chorób wirusowych ziemniaka.

Na podstawie art. 6 ust. 1 i 5 oraz art. 10 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 55, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na terenach, na których wskutek silnego wystąpienia chorób wirusowych nastąpiło wyrodzenie się ziemniaka, prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może w drodze zarządzenia zakazać sadzenia ziemniaków nie uznanych za odpowiednie do tego celu.

2. Wydając zakaz, prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) wskaże jednocześnie jednostki lub gospodarstwa rolne, od których można nabywać ziemniaki odpowiednie do sadzenia.

§ 2. 1. Osoby użytkujące grunty na terenach objętych zakazem, o jakim mowa w § 1, obowiązane są do usuwania samosiewów ziemniaka na zeszłorocznych kartofliskach i w pobliżu kopców.

2. Ziemniaki sadzone wbrew zakazowi określonymu w § 1 powinny być usunięte z pola przez plantatora najpóźniej do dnia 15 czerwca.

§ 3. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może w celu zwalczania chorób wirusowych ziemniaka wprowadzić na terenie całego województwa (miasta wyłączonego z województwa) lub na jego określonej części obowiązek stosowania wszystkich lub niektórych spośród następujących środków:

- 1) ustalania takiego terminu sadzenia ziemniaków, aby w czasie pojawiania się mszyc, będących roznoścami chorób wirusowych, krzaki były już dobrze rozwinięte,
- 2) prowadzenia plantacji nasiennej ziemniaków w określonej odległości od innych plantacji ziemniaków,
- 3) usuwania z plantacji ziemniaków krzaków opanowanych chorobą wirusową oraz ich niszczenia,
- 4) usuwania chwastów z plantacji ziemniaków w celu zniszczenia żywicieli niektórych wirusów ziemniaczanych i miejsca wylęgu mszyc,
- 5) usuwania samosiewów ziemniaków wyrosłych na zeszłorocznych kartofliskach i w pobliżu kopców,
- 6) zwalczania mszyc przy pomocy środków chemicznych,
- 7) mechanicznego bądź chemicznego niszczenia naci ziemniaczanej na 2—3 tygodnie przed wykopkami z pozostawieniem kłębów w ziemi do czasu wykopków.

2. Wprowadzając obowiązki, o których mowa w ust. 1, prezydium rady narodowej określi jednocześnie sposób i termin ich dopełnienia.

3. Obowiązki określone w ust. 1 mogą być wprowadzone na terenie objętym zakazem, o którym mowa w § 1, lub poza tym terenem.

4. Zarządzenie prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) o wprowadzeniu obowiązku zwalczania mszyc przy pomocy środków chemicznych powinno być wydane po wysłuchaniu opinii właściwego do spraw zdrewnia organu tegoż prezydium.

§ 4. W celu zbadania, czy nie występują choroby wirusowe ziemniaków, oraz w celu przeprowadzenia kontroli wykonania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz z zarządzeń prezydium rad narodowych właściwe do spraw rolnictwa organy prezydium rad narodowych uprawione są do:

- 1) wstępu na grunty, na których rosną lub rosły ziemniaki, i do pomieszczeń służących do przechowywania ziemniaków,
- 2) bezpłatnego pobierania próbek ziemniaków w ilości do 1 kg,
- 3) żądania potrzebnych informacji.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Rolnictwa: M. Jagielski

182

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 31 maja 1960 r.

w sprawie dokwaterowań i przekwaterowań osób chorych na gruźlicę.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 kwietnia 1950 r. o zwalczaniu gruźlicy (Dz. U. Nr 27, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoba chora na gruźlicę czynną w stanie niebezpiecznym dla otoczenia nie może być dokwaterowana do lokalu zajmowanego przez osoby zdrowe.

§ 2. 1. Jeżeli według przepisów prawa lokalowego powinno nastąpić dokwaterowanie do lokalu zajmowanego przez osobę chorą na gruźlicę czynną w stanie niebezpiecznym dla otoczenia, osoba ta może być przekwaterowana do samodzielnego lokalu mieszkalnego położonego w tej samej miejscowości, nadającego się do zajęcia, posiadającego nie gorsze wyposażenie techniczne niż mieszkanie uprzednio zajmowane i odpowiadającego obowiązującym normom zaludnienia.

2. Koszty przekwaterowania ponosi osoba, na której wniosek następuje przekwaterowanie, a w innych przypadkach organ zarządzający przekwaterowaniem.

§ 3. Do postępowania w sprawach określonych w §§ 1 i 2. mają odpowiednie zastosowanie przepisy prawa lokalowego z dnia 30 stycznia 1959 r. (Dz. U. Nr 10, poz. 59).

§ 4. 1. Właściwy do spraw lokalowych organ prezydium rady narodowej zobowiązuje osobę, która ma być dokwaterowana do lokalu innej osoby albo do której lokalu ma nastąpić dokwaterowanie, aby w określonym terminie poddała

się badaniu w poradni przeciwgruźliczej właściwej dla jej miejsca zamieszkania, jeżeli:

- 1) dane zawarte w aktach sprawy uzasadniają podejrzenie, że osoba ta jest chora na gruźlicę czynną, w stanie niebezpiecznym dla otoczenia, albo
- 2) podejrzenie, o którym mowa w pkt 1, zgłosił właściciel (administrator nieruchomości), osoba zajmująca lokal lub osoba, która ma być dokwaterowana.

2. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy do spraw lokalowych organ prezydium rady narodowej zawiadamia poradnię przeciwgruźliczą.

3. Poradnia przeciwgruźlicza przekazuje niezwłocznie właściwemu do spraw lokalowych organowi prezydium rady narodowej:

- 1) orzeczenie dotyczące osoby, która została poddana badaniu, albo
- 2) zawiadomienie o niezgłoszeniu się tej osoby na badania w określonym terminie.

§ 5. Poradnie przeciwgruźlicze i właściwe do spraw lokalowych organy prezydium rad narodowych obowiązane są, przy przekazywaniu i przechowywaniu orzeczeń stwierdzających, że osoby badane są dotknięte gruźlicą, zapewnić poufność danych zawartych w tych orzeczeniach.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: R. Barański

183

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 9 czerwca 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 18 września 1956 r. w sprawie wydawania przez apteki otwarte i kolejowe leków i innych artykułów dozwoleń do obrotu aptecznego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 oraz art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. Załącznikowi do rozporządzenia Ministra Zdrowia

z dnia 18 września 1956 r. w sprawie wydawania przez apteki otwarte i kolejowe leków i innych artykułów dozwoleń do obrotu aptecznego (Dz. U. z 1956 r. Nr 42, poz. 197 i z 1958 r. Nr 11, poz. 44) nadaje się następujące brzmienie:

„WYKAZ ŚRODKÓW FARMACEUTYCZNYCH, KTÓRE MOGĄ BYĆ WYDAWANE Z APTEK BEZ RECEPT

1. Acetum Sabadillae
2. Acidum dehydrocholicum — tabl. 0,25
3. Antineuralgiae — tabl.
4. Argentum nitricum c. Kalie nitrico in bacillis
5. Astmin
6. Astmosan — tytoń
7. Astmosan — papierosy
8. Astmosan — proszek do palenia
9. Bromural — tabl. 0,3
10. Calcio — Cardiamid tabl. 0,4
11. Cardiamidum — plyn
12. Cardiasolum — plyn
13. Cresolum crudum
14. Cresolum saponatum

15. Cuprum sulfuricum
16. Czekoladki przeczyszczające
17. Delacet
18. Dermosan
19. Desson
20. Fellogen
21. Formalinum
22. Guajazył
23. Guttae Inoziemcowi — do 20,0
24. Hexacit — tabl. 0,5
25. Jodepepton plyn i draż.
26. Kresil
27. Monochloraminum B (Chloraminum)
28. Pabialgin — tabl. 0,25 — do 5 tabletek